

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSR Agnieszka Czajkowska

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Czerniec

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2013 roku w Strzelcach Opolskich

sprawy z powództwa małol. M. M. (1) dział. przez matkę U. M. i U. M.

przeciwko M. M. (2)

o alimenty i o zaspokajanie potrzeb rodziny

I. zasądza od pozwanego M. M. (2) na rzecz małoletniej córki M. M. (1), tytułem alimentów, kwotę po 900zł (dziewięćset zł) miesięcznie, płatną z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka U. M., poczynając od dnia 01.10.2012 roku;

II. zasądza od pozwanego M. M. (2) na rzecz powódki U. M., tytułem zaspokajania potrzeb rodziny, kwotę po 200zł (dwieście zł) miesięcznie, płatną z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk powódki U. M., poczynając od dnia 01.10.2012 roku;

III. dalej idące powództwo oddała;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego M. M. (2) na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich, kwotę 660zł (sześćset sześćdziesiąt zł) tytułem opłaty sądowej oraz 6zł (sześć zł) tytułem opłaty kancelaryjnej;

V. w pozostałym zakresie koszty postępowania między stronami wzajemnie znosi;

VI. wyrokowi w punktach I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

U. M. w imieniu swoim oraz małoletniej córki M. M. (1) wniosła o zasądzenie od M. M. (2) na swoją rzecz kwoty 500 zł miesięcznie tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, a na rzecz córki kwoty 1.200 zł tytułem alimentów płatnych do jej rąk od dnia 01.08.2012 r. do dnia 10 każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. Jednocześnie wniosła o zabezpieczenie powództwa poprzez orzeczenie w taki sam sposób jak powyżej - do czasu zakończenia postępowania sądowego.

W uzasadnieniu wskazała, że pozostaje w związku małżeńskim z pozwanym od dnia 20.04.2009r. Z małżeństwa tego pochodzi wspólna córka stron M. M. (1) urodzona (...) Pozwany pracuje za granicą, gdzie jego dochód wynosi przeszło 1.500 euro netto, a nadto pobiera zasiłek rodzinny na córkę w kwocie 168 euro miesięcznie. Od marca 2012 roku nie łoży na utrzymanie rodziny. Powódka nie pracuje, jest studentką II roku ekonomii w Wyższej Szkole (...) we W. oraz zajmuje się wychowaniem córki i pracą we wspólnym gospodarstwie domowym. Łączne koszty utrzymania małoletniej wynoszą 1.200 zł miesięcznie. Obowiązek powódki do zaspokajania jej potrzeb wyczerpuje

się w całości w jej osobistych staraniach o wychowanie córki i pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Łączne koszty utrzymania powódki U. M. wynoszą miesięcznie 1.000 zł.

Postanowieniem z dnia 27.09.2012 roku udzielono zabezpieczenia roszczenia powódek poprzez orzeczenie na rzecz M. M. (1) kwot po 600 zł miesięcznie, a na rzecz U. M. kwot po 500 zł miesięcznie płatnych do jej rąk od dnia 01.09.2012 r. do dnia 10 każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał żądanie pozwu co do alimentów na rzecz małoletniej córki do kwoty 600 zł miesięcznie, a w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, że nie ma żadnych przeszkód ku temu, by powódka U. M. podjęła zatrudnienie. W szczególności nie stoją temu na przeszkodzie jej studia w systemie zaocznym oraz opieka nad małoletnią, która w lipcu 2013 roku ukończy lat 4 i może uczęszczać do przedszkola. Nadto wskazano, że zaprezentowane stanowisko jest uzasadnione również sytuacją materialną pozwanego, który osiąga dochód w kwocie ok. 1.240,00 euro, przy czym 195 euro zarobionych za pracę w godzinach nadliczbowych fizycznie nie otrzymuje, lecz są to pieniądze odłożone przez pracodawcę na odrębnym koncie i wypłacane w przypadku korzystania z urlopu bezpłatnego. Nadto pozwany ma zadłużenie w Kasie Rodzinnej w Niemczech. Wskazano, że regularnie też wpłacał - poza miesiącem październikiem 2012 r. kwoty na utrzymanie dziecka. Miesięczne wydatki pozwanego to: 150 euro tytułem alimentów, 150 euro tytułem kosztów paliwa, 200 euro tytułem raty kredytu w (...), 200 zł tytułem raty kredytu w (...) Bank, 70 euro tytułem zakupu papierosów, 350 euro za wypożyczanie samochodu, 100 zł na kartę doładowującą telefon O.i 15 euro na kartę doładowującą w E..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U. i M. M. (2) są małżeństwem od dnia 20.04.2009r. Z małżeństwa tego pochodzi wspólna córka stron M. M. (1) urodzona (...)

dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa k: 8

odpis skrócony aktu urodzenia k: 9

W dniu 11 sierpnia 2012 roku pozwany wyprowadził się z domu, w którym mieszkał razem z rodziną. Od kwietnia 2012 roku pracował poza granicami kraju. Powódka U. M. jest studentką II roku ekonomii w Wyższej Szkole (...) we W.. Mieszka wraz z rodzicami w jej domu. 18 marca 2013r. powódka podjęła swoją pierwszą pracę - staż, przewidziany do 17.09.2013r. Jej zarobki z tego tytułu wynoszą ok. 950 zł miesięcznie i są zwiększone o zwrot kosztów dojazdu w kwocie ok. 200 zł.

Łączne koszty utrzymania U. M., wraz z opłatami za dom wynoszą 1000zł miesięcznie (700 zł bez opłat). Opłaty wynoszą: gaz - 60zł, prąd - 300zł (z czego połowę uiszczają rodzice), Internet 50zł, woda 80 zł (z czego połowę uiszczają rodzice), telefon komórkowy- 45 zł miesięcznie, telewizja satelitarna - 50 zł miesięcznie, którą powódka posiada z uwagi na kanały z bajkami, chesne za studia - jeden rok 1050 zł, dojazdy do szkoły raz na dwa tygodnie - ok. 100 zł, środki czystości - 50 - 60 zł miesięcznie. Ogrzewanie domu jest węglowe - na bieżącą zimę koszty te w całości pokryli rodzice powódki (zakupili trzy tony węgla). U. M. jest zadłużona u rodziców na kwotę 2.300 zł za zakup laptopa z drukarką oraz za chesne w kwocie 1050zł i część kosztów utrzymania, które do tej pory ponoszą głównie rodzice.

M. M. (1) ma obecnie 3 lata, uczęszcza do przedszkola, za które opłaty wynoszą 42 zł miesięcznie i tej pory były uiszczane przez ojca powódki - zgodnie z umową ustną z rodzicami, będą podlegały zwrotowi po uzyskaniu przez U. M. dochodów. Małoletnia jest dzieckiem chorowitym. Odkąd zaczęła chodzić do przedszkola, - czyli od kwietnia 2013 roku do 23.04.2013 roku przeszła anginę, w skutek czego przez tydzień była w szpitalu. Koszty leków wyniosły ok. 30zł, a koszty zakwaterowania matki przy dziecku 75 zł. W kwietniu bieżącego roku przebyła również grypę żołądkową. Na skutek chorób nie chodzi do przedszkola. W tym czasie i w czasie pobytu U. M. w pracy małoletnią opiekuje się nieodpłatnie matka powódki. Koszt opiekunki plasowałby się na poziomie ok. 800 zł. Kontakt z ojcem dziecko ma sporadyczny. Na koszty utrzymania córki oprócz bieżących potrzeb - składają się również potrzeby związane z

koniecznością remontu jej pokoju (niewycenione) oraz zakupem rowerka. Nadto małoletnia była w miesiącu kwietniu w M. na uroczystości I Komunii Św. u swojej kuzynki, co wygenerowało koszty biletu i prezentu w kwocie 100 euro.

Wyżywienie dziecka kosztuje ok. 300-400zł miesięcznie, a łączny koszt utrzymania małoletniej na kwotę 1000 zł - wyżywienie i ubrania, bez kosztów przedszkola, wyjazdów, organizacji urodzin, kupna baseniku na lato, wyjazdów na wakacje, czy imprez okolicznościowych.

Ojciec powódki R. P. jest emerytem. Jego świadczenie wynosi ok. 3.000 zł. Matka powódki pozostaje na utrzymaniu męża. Pod opieką R. P. pozostaje jego ojciec mieszkający w Z..

dowody:

1. zaświadczenie o zameldowaniu k: 7
2. dowód uiszczenia opłaty za studia k. 10;
3. dowód wpłaty podatku od nieruchomości k. 11
4. dowód wpłaty za (...) Sp. z o.o. k: 12
5. dowód wpłaty za wodę i kanalizację, k. 13
6. dowody wpłaty za en. elektryczną, k. 14
7. zaświadczenie z Urzędu Skarbowego w S. Op. z dn. 8.01.2013r. k: 41
8. wniosek do Dyrekcji PP w P. z dn. 10.09.2011 r. wraz z odpowiedzią k 42-43
9. karta informacyjnej leczenia szpitalnego małoletniej M. M. (1) k83 - 84;
10. faktura VAT z 23.04.2013r. za zakwaterowanie przy chorym dziecku k: 82
11. decyzja Starosty (...) z dn. 18.03.2013r. o prawie do stypendium powódki w okresie odbywania stażu k: 81
12. potwierdzenie przelewu wypłaty za 2 tygodnie stażu oraz za zwrot kosztów dojazdu na staż powódki k: 79 - 80;
13. zeznania świadka A. P. k: 51-52
14. zeznania świadka R. P. k: 85-85
15. zeznania powódki U. M. k: 86

M. M. (2) wyprowadził się ze wspólnego domu stron w nocy z 10 na 11.08.2012r. Od czerwca do sierpnia 2012r. strony pozostawały w związku, ale faktycznie pozwany przebywał w Niemczech. W sierpniu i wrześniu 2012 pozwany przekazał na utrzymanie żony i córki kwoty po 300 euro. W październiku nie przekazał żadnej kwoty, w listopadzie przekazał kwotę 600zł, a w grudniu 2012 roku 400zł. Od stycznia do marca 2013 roku płacił po 150 euro. Pozwany pracuje na terenie Niemiec. Zarabia 1200-1300 euro miesięcznie. Za pracę świadczoną w nadgodzinach otrzymuje dodatkowo maksymalnie 100 euro miesięcznie - pieniądze te jednak nie są faktycznie mu wypłacane ale deponowane przez pracodawcę na odrębnym koncie i wypłacane jako ryczałt za 7,5 godziny dniówki w czasie dni, kiedy pozwany nie może stawić się w pracy. Nie posiada auta. Wypożycza samochód V. (...) za kwotę 350 euro miesięcznie. Samochód jest mu niezbędny aby dojechać z Polski do Niemiec oraz by dojeżdżać do pracy na terenie Niemiec. Dodatkowo ponosi koszty paliwa w kwocie ok. 150 euro, płynu do spryskiwaczy, oleju do silnika, żarówek itp. Kwotę 70 euro wydaje miesięcznie na papierosy. Spłaca kredyt zaciągnięty w (...) Banku w kwocie 8000 zł na zorganizowanie wesela w ratach po 196,07 zł do kwietnia 2014r. oraz kredyt w Niemczech w ratach po 200 euro miesięczne zaciągnięty w grudniu 2012r. na dziesięć miesięcy w kwocie 2000 euro, na bieżące potrzeby - zwrot pożyczonych pieniędzy na kupno opon do

wypożyczonego samochodu (które to koszty ok. 300 - 500 zł zostały rozliczone w najmie auta) oraz zwrot zaciągniętych pożyczek u osób fizycznych.

Aktualnie pozwany mieszka z koleżanką w S.. Nie ponosi kosztów bieżącego utrzymania domu a jedynie koszty wyżywienia. W Niemczech mieszka w mieszkaniu firmowym, pracodawca opłaca mieszkanie, pozwany ponosi pozostałe koszty bieżącego utrzymania. Na wyżywienie wydaje miesięcznie 500zł. Kupuje również kartę do telefonu w Niemczech i w Polsce za cenę 15 euro oraz 100zł. Nie ma nikogo poza córką i żoną na utrzymaniu. Do lipca 2012r. otrzymywał zasiłek rodzinny w Niemczech w kwocie 184 euro, jest zobowiązany do zwrotu na rzecz Kasy Rodzinnej w Niemczech 729 euro za nienależnie pobrane świadczenie za VI-IX 2012r.

dowody:

1. harmonogram spłat pożyczki z dn. 13.02.2013r. z Banku (...) SA k: 44
2. zaświadczenie o zarobkach pozwanego wraz z tłumaczeniem na j. polski z dnia 21.02.2013r.
3. informacja z Kasy Zasiłków Rodzinnych w R. wraz z tłumaczeniem, z dn. 22.01.2013r. k: 47- 48
4. zaświadczenia z dn. 23.01.2013r. w j. niemieckim wskazującym wysokość wpłat na rzecz U. M. za VII, VIII, XI. 2012r. i I.2013r. k: 49
5. oświadczenie podpisane przez U. M. z dn. 23.09.2012r.
6. informacja o kredycie pozwanego wraz z przekładem wierzycelnym z j. niemieckiego k: 57 - 61
7. oświadczenia z 25.02.2013r. k: 62
8. zeznania pozwanego M. M. (2) k: 86

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje częściowo na uwzględnienie.

Podstawę prawną roszczenia powódki U. M. wobec pozwanego stanowi art. 27 krio, zgodnie z którym oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym.

Ustawodawca nie wskazuje kryteriów, które pomogłyby ustalić wysokość świadczenia. W uchwale z dnia 13 października 1976 r., III CZP 49/76, LEX nr 7855, Sąd Najwyższy uznał, że małżonkowi przysługuje "roszczenie do współmałżonka na podstawie art. 27 krio o zaspokojenie swych potrzeb w zakresie odpowiadającym zasadzie równej stopy życiowej małżonków" (zob. także uchwała SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CZP 43/72, LEX nr 1426). Małżonkowie powinni zatem żyć na takim samym poziomie. Dzieci wychowujące się w danej rodzinie także powinny żyć w zasadzie na równej stopie, ale z uwagi na ich odmienny poziom potrzeb chodzi tutaj o "odpowiednio" równą stopę. Poziom konsumpcji dzieci w proporcji do konsumpcji rodziców w typowej sytuacji jest niższy z uwagi na wydatki rodziców związane z wykonywaniem pracy zarobkowej oraz wyższe ceny i poziom usług świadczonych zwykle na rzecz dorosłych osób. Niemniej stopa życiowa dzieci powinna być porównywalna z poziomem życia rodziców; nie mogą oni więc utrzymywać dzieci tylko na poziomie zaspokajania jego elementarnych potrzeb, a sami utrzymywać się na znacznie wyższym poziomie (tak M. Andrzejewski w Komentarz do art. 27 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego pod red. Henryka Doleckiego, LEX).

Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dzieci wynika przede wszystkim z treści art. 133 § 1 krio (i na takiej podstawie strona powodowa oparła roszczenie co do środków utrzymania małoletniej), który stanowi, że rodzice

obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny jest konsekwencją obowiązku troski o prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka.

Ustalając zakres świadczeń alimentacyjnych Sąd uwzględnia zarówno usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 krio). Wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokryciu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (§2).

Na usprawiedliwione potrzeby dziecka składają się nie tylko elementarne aspekty związane z zaspokojeniem minimum egzystencji, takie jak wyżywienie, mieszkanie, odzież, higiena osobista, leczenie, ale również potrzeby związane z rozwojem duchowym i intelektualnym dziecka z uwzględnieniem jego wieku, uzdolnień i zainteresowań (patrz SN III CZP 91/06).

Zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego ocenia się z uwzględnieniem posiadanej przez niego wiedzy, umiejętności, możliwe do osiągnięcia przy dołożeniu przez niego należytej staranności. Świadczenia, do których rodzice są zobowiązani względem dzieci mogą mieć postać materialną bądź niematerialną. Przy określaniu świadczeń materialnych należy mieć na względzie możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanych, czyli co mogliby uzyskać przy pełnym wykorzystaniu swoich sił i możliwości zarobkowania. Świadczenia niematerialne wiążą się z kolei z osobistymi staraniami rodzica o rozwój i wychowanie dziecka. Określając obowiązek alimentacyjny zawsze należy mieć na uwadze, że dziecko ma prawo żyć na równej stopie życiowej ze swoimi rodzicami i rodzice mają obowiązek mu to zapewnić. Oznacza to, że rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. Jednak w sytuacji, gdy możliwości zarobkowe zobowiązanego rodzica są ograniczone, nie można obciążać go obowiązkiem alimentacyjnym w zakresie przewyższającym te możliwości, doprowadzając go tym samym do niedostatku i niemożności zaspokojenia podstawowych potrzeb.

Mając na uwadze powyższe oraz stan faktyczny sprawy ustalony w oparciu o dokumenty przedstawione przez strony, a także ich zeznania i zeznania świadków, Sąd doszedł do przekonania, że powództwo jest częściowo zasadne.

Ustalając wysokość kwoty zasądzonej na rzecz małoletniej, Sąd brał pod uwagę wysokość zarobków pozwanego - ok. 1200 euro (ok. 4800 zł miesięcznie netto) oraz wysokość usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, na które należało zaliczyć koszty połowy miesięcznych opłat ponoszonych przez matkę (227 zł - woda, gaz prąd, telewizja, telefon), przedszkola (42zł), które to należy zwiększyć o koszty opału wyżywienia (300 - 400 zł), leczenia, kosztów związane z koniecznością remontu jej pokoju, ubrania, wyjazdów, organizacji urodzin, kupna baseniku na lato, wyjazdów na wakacje, czy imprez okolicznościowych - które to koszty jak wiadomo z doświadczenia życiowego są nieodłączne w procesie wychowania i rozwoju nawet małego dziecka i trudne do wyceny. W ocenie Sądu są one jednak zbliżone do wskazanych przez matkę dziecka i opiewają na kwotę ok. 1200 zł miesięcznie. Nie bez znaczenia dla oceny kosztów utrzymania małoletniej pozostawał fakt, że w czasie nieobecności matki w domu z powodu pracy, opiekę nad nią nieodpłatnie wprawdzie sprawują dziadkowie, niemniej jednak należy uznać, że jest to jedynie ich dobra wola pomocy córce w trudnej sytuacji finansowej, a koszty opieki (których wysokość plasuje się w granicach 800 zł miesięcznie) winny być ponoszone przez rodziców dziecka.

Zgodnie z orzeczeniem Sąd doszedł do przekonania, że kwotę 900 zł winien na utrzymanie i wychowanie dziecka uiszczać pozwany. Kwota ta mieści się w jego możliwościach zarobkowych nawet po odliczeniu niemal wszystkich wskazanych przez pozwanego miesięcznych wydatków. Przy czym w ocenie Sądu bardzo wysoki koszt najmu samochodu - bez negocjowania konieczności posiadania takiego pojazdu - oraz spłatę kredytu bankowego zaciągniętego w grudniu 2012 roku i obowiązek spłaty nienależnie pobranego świadczenia z Kasy Rodzinnej w Niemczech zaliczono

na poczet własnej decyzji pozwanego i uznano, że koszty te nie mogą mieć wpływu - przynajmniej w całości - na ocenę jego zdolności do pokrycia kosztów utrzymania małoletniej córki.

Z uwagi na to, że ojciec nie uczestniczy w bieżącym wychowaniu dziecka, które to obowiązki w całości spoczywają na matce, korzystającej w tym zakresie z nieodpłatnej pomocy swoich rodziców, która tym samym wypełnia w części swój obowiązek alimentacyjny wobec córki, jak również dysproporcji zarobków rodziców małoletniej, Sąd ustalił, iż jej koszty utrzymania w kwocie większej lecz mieszczącej się w możliwościach zarobkowych (900 zł) winien ponosić pozwany, matka zaś winna je ponosić w pozostałej części.

Odnośnie kwoty zasądzonej na rzecz powódki U. M. Sąd zważył przede wszystkim, że strony nadal pozostają w związku małżeńskim. W trakcie trwania małżeństwa powódka nie pracowała zarobkowo zajmując się wychowaniem córki stron oraz prowadząc gospodarstwo domowe. Od 18 marca 2013r. podjęła swoją pierwszą pracę - staż, przewidziany do 17.09.2013r. Jej zarobki z tego tytułu wynoszą ok. 950 zł miesięcznie i są zwiększone o zwrot kosztów dojazdu w kwocie ok. 200zł. Pozwany pracuje osiągając dochód w kwocie ok. 1.200 euro miesięcznie (ok. 4.800 zł). Po odjęciu od zarobków męża kwoty zasądzonej na rzecz dziecka alimentów i dzieląc ją przez dwa pozostaje kwota 1.950 zł jaką wedle zasady równej stopy życiowej winni dysonować oboje małżonkowie. Po odjęciu od tej kwoty dochodów uzyskiwanych w chwili obecnej bezpośrednio przez powódkę (ok. 1.150 zł), do zapłaty na jej rzecz pozostawałaby kwota 800 zł. Sąd zasądził na jej rzecz kwotę 200 zł mając na uwadze przede wszystkim fakt, że pozwany spłaca kredyt zaciągnięty na sfinansowanie wspólnego wesela w kwocie ok. 200 zł oraz że pracuje na terenie innego kraju, co wiąże się z dodatkowymi opłatami choćby na paliwo i eksploatację auta związanymi z dojazdem do pracy. Takie stanowisko jest zgodne z poglądem doktryny zgodnie z którym, wprawdzie małżonek lepiej zarabiający nie może żyć na wyższym stopie: jeździć dużo droższym samochodem, jadać osobno w droższych restauracjach, korzystać z droższych wczasów itd. Zasady tej nie można jednak ujmować zbyt dosłownie, a uwzględnić trzeba w szczególności charakter pracy zawodowej i przez to małżonek wykonujący zawód wymagający licznych wyjazdów, spotkań poza miejscem pracy lub utrzymywania kosztownego biura będzie miał jednak istotnie wyższe wydatki niż małżonek wykonujący pracę niewymagającą takich nakładów. Zasada równej stopy życiowej nie obejmuje więc zachowań związanych bezpośrednio z działalnością zawodową (tak M. Andrzejewski w Komentarz do art. 27 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego pod red. Henryka Doleckiego, LEX).

Dokonując powyższych zważeń Sąd pominął przeliczanie i analizowanie w tym zakresie kosztów bieżącego utrzymania przyjmując, że w sytuacji, dwóch dorosłych osób o dobrym stanie zdrowia plasują się one na podobnym poziomie.

Mając na uwadze powyższe w pozostałym zakresie powództwo oddalono. Orzeczenie kwot od dnia 01.10.2013 r. uzasadnione jest zgodnie przyznaniem przez strony faktem, że od sierpnia do października pozwany uiszczał na utrzymanie rodziny kwotę po 300 euro miesięcznie, a więc wypełnił swój obowiązek w zakresie orzeczonem.

Orzeczenie o kosztach procesu jest uzasadnione treścią art. 98 i 100 kpc oraz art. 113 §1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005r. nr 167 poz. 1398 ze zm.).